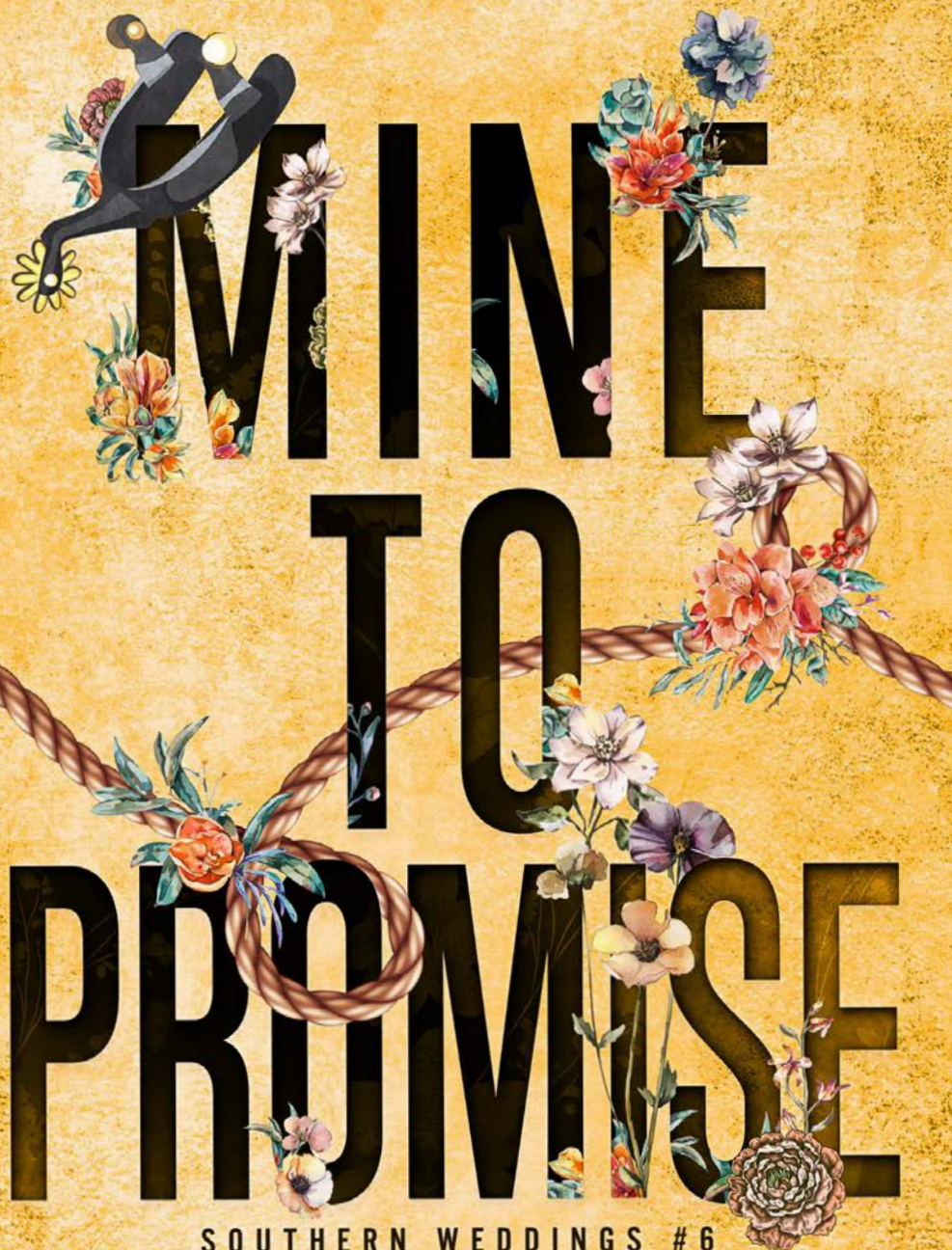

NEDERLANDSE EDITIE

MINE TO PROMISE

SOUTHERN WEDDINGS #6

USA TODAY-BESTSELLER AUTEUR
NATASHA MADISON

HOOFDSTUK 1

Addison

‘Wat bedoel je met dat ze gevallen is?’ vraag ik met mijn tanden op elkaar geklemd, op het punt een complete paniekaanval te krijgen.

‘Nou, ze heeft iets te veel zoete thee gedronken en is gevallen,’ zegt Zara aan de andere kant van de lijn terwijl ze haar lach probeert in te houden, maar daar toch niet helemaal in slaagt. ‘Het komt goed. We regelen het wel.’ Zara, de tante van de toekomstige bruidegom, Matthew, hoorde dit soort zaken te regelen.

‘Waar is Ingrid?’ Ik kijk over mijn schouder om mezelf ervan te vergewissen dat niemand mijn paniek ziet. ‘Kan ik met haar praten?’ Ingrid was verantwoordelijk voor het serveren van drankjes en eten in de bruidssuite waar men zou moeten rusten en wachten totdat de bruid klaar was. Ik kan bevestigen dat ze niet aan het rusten en wachten waren.

Ik hoor geschreeuw aan de andere kant van de lijn, wat gegiechel, nou ja, veel gegiechel, en dan komt Ingrid aan de lijn. ‘Hallo.’

‘Er wordt geen drank meer geserveerd,’ zeg ik. ‘Alleen koffie en water, en geef hun wat te eten.’

‘Doe ik,’ antwoordt ze en dan hangt ze snel op.

‘Ze komt eraan,’ zegt iemand en dan draai ik me om. Ik hoor mezelf zwaar ademen, maar ik probeer het zo zacht mogelijk te doen, wat echter moeilijker blijkt dan ik dacht. Mijn hart bonst een miljoen keer per seconde, als dat überhaupt mogelijk is. Ik ben nog nooit in mijn leven zo nerveus geweest. Nou ja, dat is niet helemaal waar. Er zijn andere momenten geweest. Monumentale momenten zelfs.

Ik kan op één hand tellen wanneer mijn leven een grote verandering onderging. De eerste was mijn onenightstand. De tweede toen ik erachter kwam dat ik zwanger was van diezelfde onenightstand. De derde toen mijn hele familie me verstootte en ik in mijn eentje moest bevallen. De vierde toen ik deze baan kreeg en de vijfde keer toen ze mij de touwtjes in handen gaven voor deze bruiloft.

Ik zweer je, ik voel de zweetdruppels van me af druipen terwijl mijn handen trillen. Ik kijk naar Clarabella, Presley en Shelby. We zitten met z’n vieren verstopt midden in een bos, te wachten op het verrassingsaanzoek. We weten allemaal dat Sofia ja gaat zeggen; ze is al verliefd op Matty sinds ze samen op de universiteit zaten. Tuurlijk, ze zijn uit elkaar geweest en hij was verloofd met iemand anders, maar dat leidde er juist toe dat ze weer bij elkaar kwamen. Ik bedoel, het gebeurt niet elke dag dat je weddingplanner de ex-liefde van je leven is. Het gebeurt ook niet elke dag dat je je verloofde verlaat voor je weddingplanner, nadat je je realiseert dat je je hele leven al verliefd bent op haar.

‘Het wachten maakt me gek,’ fluister ik tegen Clarabella, die naast me staat. Shelby staat aan de andere kant van Clarabella, naast Presley. De drie hebben een groot en prestigieus evenementenbureau. Ze begonnen oorspronkelijk alleen met bruiloften en voegden daar langzaam ook zakelijke evenementen aan toe. Dat liep zo goed, dat ze onlangs besloten dat Clarabella, Shelby en Presley de zakelijke kant van het bedrijf zouden behartigen terwijl Sofia zich zou richten op de bruiloften. Het eerste wat zij deed, was mij officieel aanstellen als junior evenementenplanner. Ik heb onder haar gewerkt, om ervoor te zorgen dat ik klaar was. *News*

flash: ik was er niet klaar voor. Nou ja, misschien wel, maar ik was absoluut niet klaar voor vandaag.

Toen Matty vorige maand op het kantoor kwam om ons te vertellen dat hij haar ten huwelijk ging vragen, waren we dolenthousiast. Hij vertelde ons vervolgens dat hij haar niet alleen ten huwelijk wilde vragen, maar ook meteen wilde trouwen. Dat vond ik al verrassend, maar de echte verrassing kwam toen hij wegging en de drie meiden me aankeken en zeiden: ‘Gefeliciteerd, jij hebt zojuist je eerste klant binnengehaald.’ Ik was op z’n zachtst gezegd geschokt. Ik zei dat ik het niet kon. Ik was er niet klaar voor, maar ze bleven aandringen en zeiden dat ze er voor me zouden zijn, voor het geval ik hen nodig had. Na die dag volgden de twee meest stressvolle weken van mijn leven. Niet alleen was ik bezig met het plannen van deze bruiloft, maar ik deed het ook nog eens in het geheim, wat het extra stressvol maakte. Laten we zeggen dat ik vanavond dieper in het glas ga kijken dan ik ooit heb gedaan en dan wellicht zal instorten.

‘Gaaf het echt gebeuren?’ fluistert iemand naast me en ik zie Sofia en Matty de open plek op lopen die we vanochtend versierd hebben. Ik wilde dat het magisch zou zijn, dus de bomen zijn versierd met theelichtjes. Ik had de mannen de opdracht gegeven om elke boom die je in de verte kon zien met lichtjes te versieren. Ik kreeg veel gekreun en geklaag als reactie, maar voor Sofia en Matty deden ze het.

Sofia kijkt verward om zich heen en hapt dan naar adem als Matty op één knie gaat zitten. Ik leg mijn hand op mijn hart. Ik weet niet hoe het met de anderen zit, maar ik hou mijn adem in terwijl we naar hem luisteren.

‘Sofia.’ Je hoort de glimlach en de liefde in de manier waarop hij haar naam uitsprekt. Ze zegt geen woord. In plaats daarvan doet ze een stap achteruit en schudt haar hoofd.

Ik hoor niet wat zij zegt, maar ik kan Matty naar haar zien glimlachen. Het is een blik die ik vaak zie. Het is een blik die ik mezelf stiekem op een dag toewens.

‘Op het moment dat ik je zag, wist ik twee seconden later dat

ik moest weten wie jij was.’ Ze lacht om zijn grapje. Kalm spreekt hij de drie woorden uit die hun relatie zal veranderen in een verloving. ‘Trouw met me,’ vraagt hij haar en ik kan niet voorkomen dat er een enkele traan over mijn wang rolt. ‘Na alle manieren waarop ik heb geoefend om jou dit te vragen, kan ik me alleen die drie woorden herinneren. Toen ik me voorbereidde om jou ten huwelijk te vragen, ging ik naar mijn vader en ik vertelde het hem. Hij ging met me mee om jouw vader om je hand te vragen.’ Sofia mompelt iets en dan vult haar lach het bos. ‘Tja, nou, hij zei nee. Gelukkig voor hem kwam hij daarop terug, want ik was sowieso van plan om het te doen, wat hij ook zei.’ Hij haalt het zwarte doosje uit zijn zak en ik kan alleen maar mijn handen omhooghouden en mijn vingers kruisen. Mijn ogen zijn gesloten terwijl ik wacht op de woorden. ‘Dus, wat zeg je ervan, Sofia? Wil je met me trouwen en me de gelukkigste man ter wereld maken?’

Ik wacht tot ze ja zegt, maar in plaats daarvan hoor ik alleen maar mensen om ons heen naar adem happen. Ik open mijn ogen net op tijd om te zien hoe het ringdoosje uit zijn hand vliegt. Mijn ogen volgen het doosje, om te zien waar het landt.

‘O mijn god!’ gilt Sofia. ‘De ring!’ roept ze en dan hoor ik stemmen.

‘Hij had maar één taak,’ hoor ik haar vader Reed zeggen vanaf de andere kant van het bos.

‘Zij besprong hem,’ zegt Viktor, Matthews vader, als ze uit hun schuilplaats tevoorschijn komen. ‘Had hij haar dan moeten laten vallen?’ Matty reikt snel naar het doosje en pakt het. ‘Hij heeft hem gevonden, zie je?’ verkondigt Viktor luid.

‘Het had alleen wij twee moeten zijn,’ vertelt Matty aan Sofia en ze pakt zijn gezicht vast om hem te kussen, dan zegt ze nog iets tegen hem.

‘Ik zou echt willen dat ze wat luider sprak,’ zegt Clarabella van naast me.

‘We hadden microfoons in hun kleren moeten verstoppen,’ sist Shelby.

‘Kun je je voorstellen als we dit hadden gedaan en ze hadden hiervoor seks gehad?’ Presley kijkt ons aan.

‘Kun je je voorstellen als we dat hadden gedaan en iedereen een headset hadden gegeven om mee te luisteren? Of nog beter, het hadden uitgezonden voor iedereen die in de schuur aan het wachten is?’

‘Waarom denk je daar überhaupt aan?’ snauwt Clarabella. ‘Jij gaat altijd uit van het ergste.’

‘Nietes. Weet je nog toen Travis ging trouwen en onze evenementenlocatie haast afbrandde en dat de “bruid” – Shelby maakt aanhalingstekens met haar vingers – ‘op de eerste hulp belandde? Ik heb nooit gezegd dat we dit niet moesten doen.’

‘Jawel hoor.’ Presley lacht. ‘Je zei dat als mam me niet zou vermoorden, ik hem beter kon vertellen dat hij er misschien nog een keertje over na zou moeten denken.’

Ik kan het niet laten om te grijnzen als ik Shelby haar hoofd zie kantelen terwijl ze eraan terugdenkt. ‘Tja, als dat geen worst-casescenario was, dan weet ik het ook niet meer.’

‘Ik zeg geen nee!’ roept Sofia over haar schouder, waardoor we allemaal weer haar kant op kijken. ‘Ik zal nooit, maar dan ook nooit nee zeggen.’

‘Is dat zo?’ vraagt Matty haar en ik grijns gewoon. ‘Dus als ik zou zeggen: laten we vandaag trouwen?’

‘Dat heeft hij niet gedaan,’ kermt Reed. ‘Heeft hij nu net –’

‘Hier gaan we,’ stelt Shelby, ‘nu is het kwestie van leven of dood.’

‘Waarom dood?’ fluister ik. ‘Nooit dood. Altijd leven.’

‘Matthew,’ zegt ze en ik steek mijn hand op.

‘Wat als ik zeg dat ik alles heb geregeld en dat jij alleen nog maar een jurk hoeft te kiezen?’ Ze is niet de enige die daarop sist. Ook alle mannen doen het. Kijk, om dit voor elkaar te krijgen, moesten we stiekem doen alsof het gewoon een verlovingsfeestje was. Maar wat ze niet zagen, waren alle details die we erin hadden verwerkt. Ze waren zo druk bezig met de locatie voor het aanzoek, dat niemand in de gaten had dat we

trouwjurken hadden laten bezorgen. We moesten Zara, de eigenaar van Zara's Closet en de meest geweldige stylist ter wereld, erbij halen om ervoor te zorgen dat alle jurken beschikbaar waren. We lieten haar zweren dat ze het geheim zou houden en dat was moeilijk, aangezien zij de tweelingzus is van Matty's moeder. Denk ik dat ze zich aan haar woord heeft gehouden? Nee. Denk ik dat Zoe het goed verborgen heeft? Ja.

'Hoe... hoe heb je dit allemaal voor elkaar gekregen?' vraagt Sofia en ik hoor gelach.

'Het is tijd om uit onze schuilplaats te komen,' zeg ik en de drie zussen knikken naar me waarna we tevoorschijn komen.

'Hoe denk je dat hij het voor elkaar heeft gekregen?' vraagt Shelby en Sofia draait haar hoofd om ons aan te staren. De zussen kijken haar allemaal glimlachend aan en ik zwaai ongemakkelijk naast hen.

'Dus, wat zeg je?' vraagt Matty haar opnieuw. 'Wil je trouwen?'

'Je dacht toch niet dat wij dit zouden missen, hè?' vraagt Clarabella terwijl ze haar hoofd schudt.

'We hadden hem vermoord als hij dit zonder ons had gedaan,' verkondigt Presley met een glimlach.

'Dus.' Shelby grijnst naar Sofia. 'Gaan we dit doen? Gaan we trouwen?' Ze houdt haar hoofd schuin. 'Vandaag?'

Ik kan alleen maar met ingehouden adem wachten. Dit is het dan. Om eerlijk te zijn, was er maar één antwoord mogelijk. Niemand heeft er ook maar een moment over nagedacht wat we zouden doen als ze nee zou zeggen. 'Ja.'

Ik kan niet anders dan in gejuich uitbarsten samen met de meiden. 'Oké, mensen.' Shelby klapt in haar handen. 'We hebben dingen te doen.'

'Ik dacht dat we alles al gedaan hadden wat we moesten doen?' Casey, Sofia's grootvader, kijkt me aan met zijn handen in zijn zij.

Ik staar hem terug aan en als dit een andere situatie was

geweest, dan bood ik hem nu mijn excuses aan, maar ik voel me misselijk, dus schud ik alleen mijn hoofd. 'Je hebt het mis.'

'Jij,' Clarabella loopt naar Sofia toe. 'Gefeliciteerd, maar dit is niet het moment om te vieren.' Ze legt haar hand om Sofia's arm. 'Het is tijd om jou om te kleden en dronken te voeren.'

'Eh,' vraagt Matthew, 'heeft ze de ring niet nodig?' Hij houdt de ring omhoog waar hij voor heeft rondgekropen vlak nadat Sofia hem had getackeld.

'Ja,' zeg ik. Ik kom eindelijk weer bij zinnen en glimlach naar hem. 'Ga hem om haar vinger doen.' Ik klap blij in mijn handen als hij dit eindelijk doet.

'Sofia,' zegt Matthew als hij haar hand optilt, 'wil je met me trouwen?'

'Hier hebben we geen tijd voor,' zegt Presley. 'Ze heeft al ja gezegd, dus schuif hem er maar om. De meiden wachten.'

'Nou, we proberen hen nuchter te krijgen, maar de meesten zijn echt heel enthousiast,' legt Clarabella uit. 'Je oma wordt helemaal gek van alle jurken die Zara heeft weten te bemachtigen. Ze boog zelfs voor haar en viel toen om.' Casey doet een stap naar voren. 'Het gaat prima met haar.' Dan mompelt ze: 'Niets wat een beetje make-up niet kan verbergen.'

'Wij zorgen voor haar,' verzekert Clarabella hun terwijl ze mij aankijkt en ik kan alleen maar knikken. 'Jullie twee.' Ze wijst naar Shelby en Presley. 'Verzamel de mannen.'

'Verzamel de mannen,' zegt Matty's oom Matthew. 'Wat betekent dat in vredesnaam?'

'Ik denk dat het betekent dat als je probeert te vluchten, ze je...' Matthews oom Max probeert het te zeggen zonder te lachen, maar hij kan het niet laten, 'met een lasso zal vangen.'

'Dibs,' zegt Casey en hij slaat zijn handen voor zijn borst over elkaar terwijl oom Matthew hem boos aankijkt.

Clarabella pakt Sofia's hand en trekt haar mee naar het golfkarretje. 'Instappen.'

'Waar gaan we naartoe?' vraagt ze ons en het enige wat ik kan doen, is naar haar grijnzen. Uiteindelijk ben ik vooral blij dat ik de

verrassing niet heb verpest. Ik stap achter in de golfkar en Clarabella begint te rijden over het pad richting de schuur van Sofia's overgrootvader.

Bij het zien van haar roze tractor die buiten staat slaakt ze een kreet van verbazing. Ik pak het klembord van de stoel naast me en kijk ernaar.

'We hebben veel voor te bereiden,' zeg ik als ik uit het golfkarretje stap en naar de schuur kijk die op dit moment wordt getransformeerd.

'Leuk weetje,' deelt Sofia, 'ik ben in die schuur verwekt.'

'Nou, nu is de cirkel rond,' zegt Clarabella. 'Wil je de feestzaal zien of wil je jurken gaan passen?'

'Alsjeblieft, ik vertrouw jullie volledig,' verkondigt ze. 'Breng me naar de jurken.'

'Jeej.' Ik klap in mijn handen. 'Ik heb er zo'n zin in! We hebben allemaal weddenschappen afgesloten,' zeg ik tegen haar als we haar naar de zijkant van de schuur leiden. Zodra we dichtbij genoeg zijn, hoor ik het gelach en gegiechel.

De deur gaat open en het gegil wordt nog luider. Ik kan alleen maar geschokt toekijken hoe de vrouwen proberen te doen alsof ze niet dronken zijn.

'Het komt wel goed.' Clarabella moet mijn panische blik zien. 'Alleen Presley en Shelby moeten nuchter zijn.'

'Wat?' flap ik eruit. Hier zouden toch echt meer mensen nuchter voor moeten zijn.

'Ze laten nu de mannen de laatste hand leggen aan de ceremonieruimte,' vertelt Clarabella me. 'We hoeven er alleen maar voor te zorgen dat er geen blote borsten te zien zijn en ook geen intieme delen.'

'Klaar om een jurk uit te kiezen?' vraagt Zara die haar hoofd uit het kantoor steekt.

Ik volg Sofia de kamer in en zie dat al mijn harde werk zijn vruchten heeft afgeworpen. Wat ooit een kantoor was, staat nu vol met twintig spiegels rondom de vier muren, met make-up-tafels ervoor en antieke stoelen. In het midden van de kamer

staan kleine ronde tafels met bankjes waarop mensen kunnen zitten.

‘Dit is...’ Ze kijkt omhoog naar de elegante kroonluchter die er hangt.

‘Dit is niets,’ zeg ik, wijzend naar de deur die naar de feestzaal leidt. ‘Dan moet je het daarbinnen zien.’ Ik kijk Clarabella aan. ‘Jij hebt mij niet meer nodig, hè? Ik moet ervoor gaan zorgen dat alles klaarstaat voor de ceremonie en de receptie.’ Ik kijk Sofia aan. ‘Jij bent mijn eerste klant.’

‘Nou, dan ben ik in goede handen,’ antwoordt Sofia met een glimlach. We zijn de afgelopen negen maanden erg hecht geworden en ik beschouw haar als mijn beste vriendin. Ze heeft me zelfs geholpen met oppassen op Avery toen ik niemand anders had.

‘Ik zie je zo,’ zeg ik. Ik draai me om en loop van haar weg, rechtstreeks de schuur in.

Ik ben er nog maar net weer uit of ik hoor geschreeuw aan de zijkant. Ik loop ernaartoe en zie Casey en Matthew naar het jachtgeweer in Casey’s hand kijken. ‘Ik denk dat we, zodra ze ja heeft gezegd, de saluutschoten moeten doen.’

‘Wat zijn jullie in vredesnaam aan het doen?’ Ik storm op hen af.

‘We gaan op het einde de geweren afvuren,’ vertelt Casey me. ‘We hebben genoeg mannen.’ Ik steek mijn hand op terwijl hij praat.

‘Geen sprake van! Dat gaat echt niet gebeuren. Ik trek een grens.’ Ik kijk Casey aan. ‘En jij weet niet eens hoe je een geweer moet vasthouden,’ sis ik naar Matthew, die alleen maar met zijn ogen rolt.

‘Jawel hoor. Kijk maar,’ zegt hij en hij rent naar de andere kant van het veld.

‘O mijn god, gaat hij echt een geweer afvuren?’ vraag ik aan Casey terwijl ik om me heen kijk of er iemand is die wél verstandig is.

‘Maak je geen zorgen, ik heb hem een geweer gegeven dat losse flodders afvuurt,’ stelt Casey me lachend gerust, maar het gelach

stopt abrupt als we het schot horen. ‘Sukkel,’ zegt Casey terwijl hij zijn hoofd schudt.

Matthew komt terug naar ons toe gerend. ‘Zie je, het gaat allemaal prima.’

‘Ik zie helemaal niets van dat alles!’ roep ik naar hem. ‘Jij.’ Ik wijs naar Casey. ‘Geen wapens. En jij.’ Ik wijs naar Matthew. ‘Helemaal niets. Ik wil dat jullie gaan helpen met het klaarzetten van de ceremonieplek.’ Ik wijs naar opzij, waar de rest van de mannen aan het werk zijn. ‘Als ik ook maar één wapen zie, vertel ik het tegen Billy en Cooper.’ Ik doel op hun vaders.

‘Spelbreker,’ gromt Matthew en hij geeft het geweer terug aan Casey waarna hij wegstormt, met Casey achter hem aan.

Ik sluit mijn ogen en kijk naar de lucht. ‘Dit kan maar beter perfect gaan.’

ADDISON

Ik had nooit gedacht dat ik hem terug zou zien.
Al helemaal niet toen ik de bruiloft van iemand anders aan het plannen was.
En toch stond hij daar, hand in hand met zijn vriendin.
Onze nacht was wild en hartstochtelijk; ik zou hem nooit vergeten,
want hij veranderde mijn leven.
Nu is hij hier – en het resultaat van onze ene nacht draait rondjes
aan onze voeten in een prinsessenjurk.

STEFANO

Ik maakte geen fouten.
Ik was degene die je belde als je antwoorden nodig had.
Ik was meedogenloos en ze betaalden
me niet om aardig te zijn.

Ik had elke seconde onder controle.
De enige keer dat ik mijn verdediging liet zakken,
was vijf jaar geleden. Als ik dacht dat het me van mijn stuk zou
brengen om de vrouw die ik nooit kon vergeten weer te zien –
dan is dat niets in vergelijking met onze dochter voor het eerst zien.

ISBN 978-94-6440-947-5

9 789464 409475 >

 SVM
PUBLISHING

 SVM PUBLISHING

 SVM PUBLISHING

